

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2018-05-16
Besvaras senast
2018-05-30

Till statsrådet Sven-Erik Bucht (S)

2017/18:542 Minigrisar som sällskapsdjur

Minigrisar har funnits i Sverige som sällskapsdjur sedan 1980-talet. Hur många djur som finns är svårt att uppskatta då det inte förs ett separat register för just minigrisar, men ett tusental är en rimlig gissning.

Minigrisuppfödaren och minigrisägaren ställs i dag inför en del problem. Trots att många av grisarna till stor del lever inomhus som sällskapsdjur räknas inte minigrisar som sällskapsdjur utan som svin, det vill säga klövbärande boskap. Det görs ingen skillnad i lagstiftningen mellan de grisar som är produktionsdjur och de som hålls som sällskapsdjur. Att det går att göra den distinktionen ser vi om vi tittar på kaniner, där det finns lagtext för kaniner som hålls som produktionsdjur och andra rekommendationer för sällskapskaniner.

En minigrisägare måste ha ett SE-nummer från Jordbruksverket. Det i sig är klokt på grund av risken för smitta. Man gör dock ingen skillnad i lagen på om det är en gris som hålls för sällskap eller 500 grisar för uppfödning.

Minigrisar ska liksom slaktsvin vara märkta, antingen med öronbricka eller med tatuering. Problemet med öronmärkningen är att den helt enkelt är för stor för grisarnas små öron. Inte är det särskilt trevligt att mysa i soffan med någon som har stora plastbrickor i öronen heller.

I svaret på en motion jag skrev under allmänna motionstiden 2015 hänvisade man till ett direktiv från 2008. Om det är ett EU-direktiv borde rimligen samma sak gälla i hela EU. Men i Finland fungerar det alldeles utmärkt att chippa grisarna. Det borde med andra ord fungera alldeles utmärkt även här. Och är det inte ett EU-direktiv kunde man ändra lagstiftningen.

Att köpa en minigris är i dag relativt billigt, särskilt om man jämför med att köpa hund. Samtidigt är utmaningen många gånger större med en gris i huset än med en hund och tyvärr omplaceras många grisar. Förutom att de är billiga i inköp saknas tydliga rekommendationer och föreskrifter. De flesta seriösa uppfödare skulle aldrig sälja en ensamgris utan är noga med att de ska vara två. De skulle heller aldrig sälja en gris till någon i en lägenhet. Kring detta finns dock inga regleringar.

Jag vill med anledning av detta fråga statsrådet Sven-Erik Bucht:

1. Tänker statsrådet ta initiativ för att förtydliga de rekommendationer och föreskrifter som finns i SJV L80 för att exempelvis skapa ett samlat regelverk kring vad minigrisägare ska tänka på, uppfylla och rätta sig efter?
2. Hur ser statsrådet på möjligheten att skilja på produktionsdjur och sällskapsdjur i lagstiftning och rekommendationer?
3. Tänker statsrådet ta initiativ till en översyn kring regelverken så att minigrisar i Sverige kan chippas på samma sätt som i Finland?

.....

Christina Örnebjär (L)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren